

Fugit tempus...

Iată-ne strînși iarăși sub crengile brazilor, pentru a celebra, potrivit unei datini care urcă de la bădica Traian Incoace, trecerea ștăfetei timpului de la anul vechi la cel nou. Acele ceasornicelor alegă vesele în înfăptuirea orei 0, însoțite de retrospectiva concentrată și emoționantă pe care apropierea de o nouă bornă a vieții o declanșează în toate inimile. Cine se poate sustrage acestei retrospectivă, alții înfăptuind dintr-o certitudine, speranță și melancolie. Alții, al unor stări de spirit care traduc, în momentul de vîrf al bucuriei generale, nevoia de desăvîrșire proprie naturii umane aneajate în maratonul vieții.

„Fugit irremediabile tempus” spuneau cei vechi și milenii de experiență confirmă sentimentul ireversibilității timpului, transmîndu-ne totodată ideea responsabilității: cum fuge timpul? Pentru cine? Încheierea mai devreme a scoteliilor cu anul vechi decît la calendaristicul „31”, revelionul timpului la scara activității creează o întregii țări se structurează la noi ca fapt de nouă tradiție în raportul dintre om, timp și dimensiunile creației sale istorice.

Ne refuzăm însă ispitei unei eventuale meditații filozofice pe această temă, preferînd să aruncăm o privire peste umărul statisticilor și cartografiilor care schițează portretul dinamic al lui 1967, anul unor bogate împliniri materiale și spirituale, al unor remarcabile succese pe toate laturile operei de desăvîrșire și construcție socialiste. Anul ce ne părăsește, al XX-lea de pe răbojul Republicii, legitimează o dată mai mult patriotul politic al partidului comunist, accelerat al istoriei contemporane a României; finalitatea acestei politici, atingerea cîmului civilizației și progresului, reprezintă steeua călăuzitoare a eforturilor întregului popor. La lumina acestei stele, hărnicia, elanul și talentul națiunii strălucesc.

Timpul fuge, dar fuge cu folos; orele, săptămînile și lunile sînt parcă redimensionale, supuse putericeilor accelerații sociale plasele cu certitudine pe orbita propășirii. Este sentimentul tonic pe care-l lasă în inimă despărțirea de 1967, a cărui moștenire, aflat ca volum al producției materiale și ca ritm de dezvoltare, se siluează peste prevederile corespunzătoare ale planului cincinal. Cifrele oferite de statisticieni, de la nivelul unei ramuri industriale pînă la sporurile alocației adunate în albia veniului național, denotă potențialul crescînd și dinamismul economiei românești, recunoscută astăzi în lume.

Eforturile unanime, faptul că se muncеște mai mult, mai bine și mai cu folos, se materializează atât în familiile mereu mai trainice pentru urcușul spre cotele enilor umători și în măsurile de ridicare în continuare a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Nenumărate sînt roadele anului de care ne despărțim acum, cu simțămîntul plinătății nu numai al unui secerș pe măsura strădăniilor, ci și al viitoare re-căle de înfăptuire anuntate de semnele pregătite pentru brazda de mîine. Astfel, dincolo de toate creșterile cantitative, 1967 va rămîne ca anul unor măsuri de o importanță hotărîtoare pentru perfecționarea empli și profundă a întregii noastre vieți sociale și economice. Este anul puternicului fascicel de lumină proiectat de Conferința Națională a partidului, ale cărei prevederi, corespunzător sarcinilor și cerințelor etapei actuale de dezvoltare socialistă a țării, sînt mănușe și accelerează progresul material și spiritual al societății noastre.

Vastul ansamblu de măsuri privind perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale, materializare creatoare a Directivelor Congresului al IX-lea al partidului, demonstrează forța înnoitoare a ordinii noastre, capacitatea ei de a soluționa științific problemele complexe ale dezvoltării sociale. Gîndirea creatoare a Partidului Comunist Român se dovedește încă o dată a fi cea mai înaltă intrupare a ideii de progres care propulsează forțele creatoare ale națiunii.

Și iată-ne strînși iarăși sub crengile brazilor, pentru a celebra, după o datină veche în țara noastră, ivirea lui 1968 pe pămînturile de lingă Carpați și Dunăre, incise cu briul de lumină al sărbătorii, cuprins de urăle anticipative ale Plugușorului. Noul an, a cărui primire a fost îndelungă pregătită și a cărei imagine se confundă cu înșeși năzuințele de prosperitate și pace din inimile a 19 milioane de oameni, este salutată de toți ca un simbol al certitudinilor. Simbol al unui timp care fuge, dar fuge pentru noi, spre acel „viitor de aur”...

O cupă de vin românesc pentru timpul dens pe care-l trăim, pentru timpul istoric al propășirii care ne trece pragul, pe sub cetina cerpașii, înfipinat de tradiționalul LA MULȚI ANI!

Victor VANTU

LA MULȚI ANI, SUCESE ÎN MUNCĂ, SATISFAȚII DEPLINE ÎN VIAȚA PERSONALĂ UREAZĂ „ȘCÎNTEIA” TUTUROR CITITORILOR SĂI!

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, Emil Bodnaraș, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, Constantin Crăciun, vicepreședinte al Consiliului de Stat, au primit în ziua de 30 decembrie, la Palatul Consiliului de Stat, pe șefii misiunilor diplomatice acreditate în Republica Socialistă România, care au prezentat felicitări cu prilejul Anului Nou și al celei de-a XX-a aniversări a Republicii. Au luat parte Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, și George Macoveșcu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe. Au prezentat felicitări ambasadorii: R. P. Mongole — Togocin

Chenden, R. P. Bulgaria — Gheorghe Bogdanov, Republicii Arabe Unite — Mohamed Fahmy Hamad, Belgiei — Honoré Cambier, Franței — Jean Louis Pons, Italiei — Niccolo Moscato, Austriei — Johann Manz, R. P. Ungare — Jozsef Vince, Indoneziei — Sambas Atmadinata, R. D. Germane — Ewald Moldt, Japoniei — Akira Shigemitsu, R.S.F. Iugoslaviei — Iakša Petric, R. S. Cehoslovace — Cestmir Cisar, U.R.S.S. — A. V. Basov, Finlandei — Bjorn Olof Georg Alholm, R. P. Albania — Iosif Pogace, Iranului — Soltan H. V. Sândađaj, Greciei — Jean C. Cambiotis, Turciei — Kâmuran Gürün, Marii Britanii — John Chadwick, Argentinei — Rogelio R. Tristany, Indiei — A. S. Mehta, R. F. a Germaniei — Erich Strätling, Republicii Islamice Pakistan — Jamsheed K. A. Marker, Suediei — Karl Rappé; ministrul Izraelului — Eliezer Doron, în sarcinați cu afaceri ai Republicii Orientale a Uruguayului — Alberto Guani, R.P.D. Coreene — Riâm Gion Riân, Republicii Chile — Rolando Stein, Braziliei — Marcio de Alencar Ramalho, R. P. Polone — Jerzy Fidler, Republicii Cuba — Omar Morales, R. D. Vietnam — Ho Tu Truc, S.U.A. — Joseph W. Neubert, Olandei — Arnold Peter van Walsum, Elveției — Wilhelm Doppler, R. P. Chineze — Ma Siu-șin, precum și reprezentantul ad-interim al șefului Reprezentanței Consulare și Comerciale a Spaniei — J. L. de la Guardia y Maestro.

În numele corpului diplomatic și al său personal, ambasadorul R. P. Mongole, Togocin Chenden, a adresat președintelui Consiliului de Stat cordiale felicitări cu ocazia Noului An și celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii. Permiteți-mi, a spus el, să vă adresez dumneavoastră, poporului român noi și mari succese în noul an, pentru înflorirea țării. Vă doresc sănătate și mulți ani de activitate.

Răspunzînd, tovarășul Nicolae Ceaușescu a mulțumit pentru cuvintele de felicitare adresate țării noastre și poporului român. Aș dori să adresez tuturor felicitărilor cu ocazia Noului An și să vă urez succes în activitatea dumneavoastră îndreptată spre întărirea relațiilor de colaborare și prietenie dintre țările dv. și România. Considerăm că dezvoltarea relațiilor dintre țările noastre corespunde cauzei prieteniei și întăririi păcii internaționale. Îmi exprim speranța că în anul viitor relațiile dintre România și țările pe care dv. le reprezentați se vor dezvolta în interesul tuturor, spre binele României și țărilor dv. și al cauzei păcii.

Vă urez tuturor multă fericire. Tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de stat români s-au întreținut cordial cu șefii misiunilor diplomatice.

La mulți ani!

Desen de Gh. SĂSĂRMAN

Rodica IULIAN

Colindă

Și-am venit cu flori de gheață
Să mai înstelăm la porți
Și-am venit cu abur cald
De la piinea bine coaptă
Și-am venit cu bice lungi
Lujerelor sub pămînt
Să li se trezească spița
Să se urec din adine
Cîte sînt din rădăcină

Și-am venit cu oile
La cîmpii colindătoare
Să vă spună de izvoare

Și-am venit cu bradul brad
Să-l așez în globul lumii
Să ne strălucească
Să se omenească.

LUMINI ȘI UMBRE PE GLOB

Văzut de departe, din spațiul extra-atmosferic, Pămîntul apare învîltit într-o lumină albastră, sugerînd liniște și tihnă, iar pe rotunjimile lui se disting zone argintii sau mai umbrite — alternanță de culori corespunzînd suprafețelor de uscat și de apă. Privită de jos, cu ochii și mintea locuitorului terestru, planeta noastră e înfin mai complexă, zonele de lumină și de umbră căpătînd alte valențe și semnificații.

Omul zilelor noastre trăiește într-o lume extrem de diversă și plină de frămîntări, în care ochiul observatorului depistează contraste de o mare putere revelatoare: umitoare înfăptuiri științifice în folosul umanității — și creații, nu mai puțin umitoare, în tehnica distrugerii; regiuni ale opulenței dobîndite pe seama oprîmării a zeci de națiuni — și regiuni menținute în Inapoiere, care-și reclamă dreptul la viață; sateliți ce înlesnesc telecomuniunile între continente — și sute de milioane de ființe omenești care încă nu cunosc alfabetul și avioane supersonice menite să micșoreze distanțele și să apropie poazele — și scutieri al izolației și înstrăinării popoarelor; oameni care își consacră puterea minții și a brațelor pentru a smulge morții măcar un singur semen al lor — și alții preocupati de războaie agresive și accentează a cit mai multe vieți. Sînt fenomene antinomice care coexistă dar între care rațiunea nu poate concepe un compromis. Căci în această lume a contrastelor, forțele noului, cărora le aparține viitorul, se află într-o permanentă înfruntare cu forțele reacțiunii și regresului, înfruntare ce duce mereu înainte societatea umană, lărgind și amplificînd zonele de lumină.

...În zorii anului ce se încheie, un om, medicul James Bedford, ajuns la capătul vieții datorită unei boli incurabile, devenea obiectul unei experimente înște din comun. Cu consimțămîntul său, corpul l-a fost congelat, urmînd a fi dezghețat și readus la viață peste 10, 20 sau 50 de ani. Zărele au arătat că, în ce privește reușita experienței, nu există nici o certitudine; totuși sute de indivizi perfect sănătoși s-au oferit să fie supuși unei operații similare. De ce? Pentru că, au declarat invariabil cei întrebați, ar vrea să vadă cu ochii lor cum va arăta lumea de mîine. E o manifestare vie, pasionantă a curiozității oamenilor care întuiesc rezoartele interioare ale evoluției societății, asistă la prefacerile înnoitoare ale timpurilor noastre și sînt convinși de progresul ascendent al omenirii.

Acest progres e perpetuu, chiar dacă forțele ce-l generează sînt nevoite să-și alterneze înaintarea cu unele retrageri temporare, să surmonteze dificultăți fără număr și adesea să suporte sacrificii. Transformările înnoitoare, luminoase, cărora le dau naștere, sînt vizibile de la an la an. Iar 1967 e semnificativ în această privință.

S-au înfăptuit de curînd cinci decenii de la nașterea primului stat al muncitorilor și țărănilor; perioadă în care apogeele lumii vechi n-au oprit o clipă tirul propagandei antisocialiste, n-au încetat să ca-lomnizeze și să ponegrească țările noi oriunde, să le facă pronosticuri din cele mai sumbre și să sperie în adevărarea lor. Dar lumea nouă a trecut examenul vieții, a continuat să înainteze și să crească, cuprinzînd astăzi mai bine de un sfert din suprafața globului și peste 35 la sută din populația lui. În acest sfîrșit e an țării socialiste aștează în activii bilanșuri lor noi înfăptuiri remarcabile pe tărîm economic și social, în prezent ele dînd aproape 40 la sută din producția industrială realizată pe planeta noastră.

Barbu STOIAN

(Continuare în pag. a VIII-a)

Înțelepciunea din bătrîni

Dintre cele mai sugestive sculpturi ale lui Brâncuși, una ni se pare deosebit de enigmatică: este aceea care a fost numită de el „Comintința pămîntului”. O fată sau o femeie tină, nuda, stă pe pămînt, cu genunchii strînși, cu fața rotundă, într-o așteptare mută. Ce așteaptă? De bună seamă a-ntotdeauna cel bun, primăvara, cu ciclica ei explozie de viață, cu fagăduiala rodirii. Sculptorul va fi făcut din echilibrul latin al Pă-mîntului simbolul maternității pe care o anunța prin simți plini. Terra, maica noastră a tuturor. Genialul artist s-a gîndit ca la un atribut primordial al ei, în cumintința, acest cumpănă fără greș a judecării pe care o personifică. Dreptatea, în cunoscutele ei reprezentări alegorice, legată la ochi și cu o balanță dreaptă în

Șerban CIOCULESCU

comogă paremiologică: zestrea de zicale, proprie fiecărui popor. Prin darul său aforistic, poporul se întîlneste cu geniile cele mai înalte ale omenirii, care își chintesențiază gîndirea în maxime și sentințe. Pe cînd însă acestea strălucesc mai adesea prin ingeniozitate, cînd nu năzuiesc către paradexe, ca să fie cit mai departe de gîndirea comună, zicalele populare concentrează fără nici o căutare de efect un capital milenar de experiență, zestrea celor pășii. Poezia populară, exprimînd o anume viziune asupra lumii, stabilește în mod convingător că tărîmul nostru este un contemplativ,

dar nu un resemnat, și că în el conștientesc pe lingă homo contemplativus, un homo activus și un homo constructivus. Ne place această triplă remarcată de cercetători, deoarece în trecut tărîmul era privit ca un om cu o structură sufletească nediferențiată, iar complexitatea devenise monopolul psihic al cetățeanului.

Gîndirea științifică și umanistă surprinde însă în viața morală a omului zis „simplu” o capacitate enormă de simțire, fără de care n-ar fi fost posibile bogățiile umitoare ale folclorului nostru. Această capacitate mocnește uneori, înădătat fiind simțirea omului asupra să nu se trădeze la netimp. Înainte de a izbucni în cîntece de jale sau de revoltă, cîntărețul anonim trăiește lăuntric cu o intensitate adeseori mai au-

tentică decît făcătorii profesionali de versuri, ală dată mecanic confecționate după ureche, iar mai recent mitocosite cerebral, ca niște logogrii. Deosebirea fundamentală între ghicitorii populare și enigmatice poetice ermetiști este de substanță: cele dintîi sintetizează delectabil o experiență, cele din urmă alegă după noutate, adeseori fără nici un haz.

Cînd Iordache Golescu, inițial nostru mare adunător al proverbelor, a notat la țară vorba: „Unii dumnică și alții mînincă”, el și-a dat seama, ca și Dinicu, fratele său, cîtă obișă cuminde această reflecție. Accentul tonic, spre a face bine in-

(Continuare în pag. a VII-a)

PAGINA a II-a

ROMÂNIA în ștafeta generațiilor

PAGINA a III-a

Fragment inedit din noul roman Intrusul de MARIN PEDA

DOUĂ ANCHETE

1. Ce țel animă marea literatură postbelică?

La început de An Nou, redacția ziarului nostru a adresat unor personalități cunoscute ale vieții literare din țară și de peste hotare întrebarea...

Din răspunsurile primite la redacție, publicăm:

EMANCIPAREA MATERIALĂ ȘI SPIRITUALĂ A POPORULUI

Miguel Angel ASTURIAS

premiul Nobel pentru literatură - 1967

Ca scriitor latino-american mă voi referi îndeosebi la evenimentele petrecute în această parte a lumii...

ese însingurat de primul război mondial, când spiritele scriitorilor, sensibilitățile...

turie amplă a conflictelor și problemelor, așa cum ele s-au reflectat în viața acestui continent...

interes deosebit pentru viața, munca și aspirațiile popoarelor latino-americane care se străduiesc acum să-și pună în valoare...

decada de după 1950 au intrat în scenă forțe noi, care au răsturnat multe din vechile noastre convențiuni...

roasele urme false, dar, luind în considerare toate aspectele, acest curent prezintă ceva cu totul nou...

juca la rindul lor rolul, afectând toate celelalte sfere, pentru a contribui astfel la un proces de înnoire a societății...

vreml noastre, experiență istorică pe care oamenii acestui popor o trăiseră în ultimele decenii...

decepută de ceea ce se va întâmpla în literatura și cultura noastră și are în față posibilitățile unei dezvoltări bogate și valoroase...

REVOLTA ÎMPOTRIVA PUTERII BANULUI

Jack LINDSAY

Marea Britanie

Anii postbelici au văzut multe schimbări petrecute în literatura mondială, deci și în cea britanică...

strîn; as putea aminti totuși, în general, că după talazul mișcării literare generate de războiul anti-hitlerist...

decepută de ceea ce se va întâmpla în literatura și cultura noastră și are în față posibilitățile unei dezvoltări bogate și valoroase...

NOUA EXPERIENȚĂ ISTORICĂ

Vladimir STREINU

Întrebarea despre „leul și flozofia literaturii postbelice” pare să se limiteze la perioada imediat contemporană...

col le cuprinde: numeroase războaie, dintre care două mondiale, Revoluția din Octombrie...

CUM SĂ TRĂIM ÎN CHIP UMAN?

József DARVAS,

președintele Uniunii Scriitorilor din R. P. Ungară

Am crezut și cred în puterea de înnoire și formarea omului prin literatură, prin arte în general...

În ultimul timp, în țările socialiste, se situează de primul plan noile preocupări de conducere a vieții...

2. Unde este locul publicistului modern?

Dacă străvechiul dicton „LA ÎNCEPUT A FOST CUVINȚUL” a format de-a lungul vremii obiect de controversă filozofică...

În această lume atât de complexă, în laja proceselor atât de profunde ale contemporaneității, „UNDE ESTE LOCUL PUBLICISTULUI MODERN?”

Întrebarea pe care acum, în prag de un nou, am adresat-o citorva zariști din diferite țări ale lumii...

Redăm mai jos - cu unele scurături cerute de economia paginii - răspunsurile primite la ancheta noastră.

René ANDRIEU, redactor-șef al ziarului „l'Humanité” (Franța)

Dilema Hamletului modern

Ziaristul are ca misiune de a căuta adevărul și de a-l spune. Dar după ce s-a căzut de acord asupra acestei definiții elementare...

de partea războiului? A fi de partea Vietnamezilor sau de partea agresorilor în Vietnam? Aceasta-i întrebarea...

În prezent, când se continuă în condiții din ce în ce mai complexe aceași luptă a forțelor trecutului...

Ceea ce spune ziaristul poate avea o foarte mare importanță pentru cunoașterea adevărului sau, dimpotrivă...

Etica purtătorului de condei

Sint ziarist de treizeci și cinci de ani. În aceste trei decenii și jumătate am străbătut întreaga lume...

cunoscut și cunosce personala multi conducători de state, multora le-am luat și interviuri sau am folosit convorbirile avute cu ei pentru alte materiale...

Consider că prima chemare a ziaristului este aceea de a se ocupa cu însuflețire patriotică de problemele țării sale...

În ce privește problemele mondiale, sarcina noastră, a ziaristilor, este și mai mare, iar răspunderea și mai înaltă...

Nestor IGNAT, președintele Uniunii ziaristilor din R. S. România

Oglinda spirituală a poporului

Dacă eu mai edificator, poate, decât ne-am întoarce privirile, împreună, spre culisele acestei scene caledoscopice...

nile prin presă asupra propriei indeleticiri sau asupra treburilor publice. Și, poate, sint prea puțini în ceea ce privește...

Mai mult decât o simplită meserie, gazetăria este o stare de spirit, o ipostază a gândirii vii. Sint momente și epoci istorice de clocotiri violente...

Tinărul Marx (în 1842, la 24 de ani) ne-a lăsat, într-unul din primele sale articole, o caracterizare a misiunii presei și a ziaristului care s-a păstrat...

Sint aici, în fiecare rind, idei la care s-ar cuveni ca ziaristii să mediteze serios. Presa noastră se află într-o etapă a existenței ei când...

umanistă, ci și spune și omenie, dragostea de oameni, constructorii viitorului. Dacă ar fi să aleg totuși, în cele din urmă, o formulă care să sintetizeze și mai bine esența misiunii ziaristului...

Harrison E. SALISBURY, prim-redactor la „New York Times” (S.U.A.)

Obiectivul călătoriei mele în Vietnam: să-i fac pe americani să cunoască adevărul, realitatea

Prima datorie a unui ziarist în această lume complexă este de a investiga profund faptele de la a investiga situațiile complicate, critice și controversate și să le prezinte cititorilor...

Acesta a fost obiectivul meu acum un an și jumătate în Vietnam în calitate de corespondent american în scopul de a încerca să obțin pentru americani date privind războiul vietnamez...

pril său popor este în luptă, pentru a privi leul cum se înfățișează din acel unghi războiului. De altfel, acesta a fost, cred eu, motivul pentru care...

Cred că reportajele mele au atins acest scop. Este un fapt incontestabil că de atunci mulți americani au început să înțeleagă mai bine ce se întâmplă în acel colț îndepărtat și frământat al pământului...

Uneori munca ziaristului îl poartă departe de casă. Alteori el își găsește tema articolelor sale în societatea în care trăiește, în propria sa țară...

Bechir Ben YAHMED, director general al săptămânalului „Jeune Afrique”

Să nu se uite: cuvintul scris are o forță magică

Ziaristul este un profesor; el lărgeste orizontul cititorilor săi, îl educă. Dar ziaristul are o responsabilitate cu...

mult mai mare decât profesorul și aceasta pentru mai multe motive: Mai întâi, fiindcă „cuvintul scris” are o valoare aproape magică...

De asemenea, fiindcă o informație sau un articol de presă chiar dacă nu apar decât într-un ziar mic și ai, datorită mijloacelor moderne, o răspândire instantanee considerabilă...

Ziaristul are, în fine, o enormă responsabilitate și pentru că uneori, în momente critice, oamenii de stat comuncă între ei prin intermediul său...

Penru a face față acestor responsabilități ziaristul are o datorie sacră: să se specializeze într-un domeniu...

Maurizio FERRARA, director al ziarului „l'Unità” (Italia)

Scrisul e acum o luptă

În lumea modernă, ziaristul poate stimula sau împiedica circulația ideilor, cunoașterea adevărului fan-telor și explicarea lor social-istorică...

INTERNATIONALE

eliberarea omului!

economice. Scopul tuturor acestor preocupări este de a grăbi construcția socialismului...

chis, sincer, a conflictelor spirituale ale vieții umane, a existenței sociale.

omul, ci cele care povestesc simplu ce se poate întâmpla unul în cadrul unui complex social.

poate întâlni un om în toate aceste descoperiri ultimilor? Bineînțeles, în acest moment...

mei, ai înțelepciunii împotriva nebuniei, ai păcii unice și simple.

FERICIREA O HOTĂRĂȘC OAMENII DE ACȚIUNE

Jean ANOUILH

Opera mea, cum bine-voitor o numiți, nu mă îndeamnă la nici o profesie de credință...

mente fericirea societății sînt oameni de acțiune, dacă nu se află și ei în situația de a accepta hotărârile altora.

A CUCERI ÎN TINE, PENTRU ALȚII

Horia LOVINESCU

Căutarea febrilă, obsesia originalității sînt trăsături caracteristice artei întregului secol XX...

urmărirea înverșunată, isfovită, a unui adevăr din ce în ce mai complex, în continuă mișcare și transformare...

CITĂ SUFERINȚĂ SE ASCUNDEA ÎNTR-UN MINUT

Zofia POSMYSZ

(Polonia)

„Oamenii au pregătit oamenilor această soartă” — aceste cuvinte ale marilor scriitori polonezi Zofia Naikowska ar putea constitui un motto pentru această...

scriitoare poloneză Zofia Naikowska ar putea constitui un motto pentru această...

PERMANENȚA LIRICĂ A VIETII UMANE

Rafael ALBERTI

Nu știu dacă toate literaturile au reușit să intrinsecă în om beletristica creată după ultimul război...

turalismul, pretindea, de asemenea, ca omul se află în centrul său.

PE BARICADELE LUPTEI SOCIALE!

În această lume modernă, în care presa a atins marile proporții bine cunoscute de toți, ziaristul îi revine, ca urmare, o sarcină grea, care presupune studiu, capacitate de cercetare și curaj politic.

Mexic. La întoarcere, mai exact la 25 august 1949, am început să particip la redactarea unui ziar zilnic (scurt articol în genul „biletelor de papagal” ale lui T. Argeșii — n.r.) în „Le Monde”...

trebuie să ajung la o concluzie pozitivă. Eu pot să dau acestei idei o formulare morală, dar ea se poate formula, de asemenea, într-o manieră socială.

care folosească ziarul pentru a induce în eroare opinia publică. Ca unul din puținele ziare democratice, „The Patriot” este angajat în combaterea propagandei otrăvitoare a presei banilor și în lămurirea opiniei publice asupra necesității adevăratei democrații...

pid reclamă lărgirea proprietății de stat în sectoare tot mai largi ale economiei, inclusiv în domeniul comerțului și financiarului.

dacă numai aspectul eticii profesionale, simt nevoia să-mi onorez propria profesie print-o activitate inspirată de respectul fundamental față de principiile democratice.

Si ceea ce mai trebuie să aibă prezent ziaristul totdeauna în minte este faptul că, atunci cînd scrie, scrie pentru cititor. O dată, Lenin a distribuit redactorilor de la „Pravda” mai multe fotografii ale unor țărani și muncitori anonimi spunînd: „Tineți-le în fața voastră în momentul în care scrieți un articol și amintiți-vă că scrieți pentru a fi înțeleși de ei”...

Eu consider că ziaristul, prin însăși apropierea sa cotidiană de marile probleme contemporane, poate să facă o contribuție deosebită la mișcările revoluționare, poate să contribuie la lămurirea asupra problemelor europene și a asupra dramelor care se joacă în Vietnam și față de care din ce în ce mai mult fiecare trebuie să se delimiteze.

Robert ESCARPIT profesor universitar publicist la „Le Monde”

A scrie este o manieră de a acționa

Nu sînt un ziarist profesionist. De cînd eram student, înainte de război, mi-am făcut practica la un ziar din Bordeaux, iar după eliberare, am devenit corespondent al ziarului „Le Monde” și în același timp membru al Mișcării Culturale Franceze în

Desi nu sînt comunist, sînt de formație marxistă. Aceasta înseamnă că pentru mine o ideologie nu este o construcție abstractă, ci o atitudine în fața acțiunii. Nu cred că poți să fii bun ziarist dacă te mulțumești cu o atitudine pur descriptivă.

Prima exigență este cunoașterea faptelor. Meseria mea universitară îmi dă în această privință oarecare facilități. Lucrările mele, cercetările mele, munca mea la catedră s-au orientat de altfel foarte rapid către o cunoaștere a lumii exterioare pentru că sînt profesor de literatură comparată și specialist în sociologia literaturii.

Angajarea față de adevăr a ziaristului este în mod esențial un sentiment de responsabilitate față de societate. După 20 de ani de la proclamarea independenței, societatea indiană continuă să prezinte un poal bogăției și un al sărăciei. O mare parte a presei indiene, controlată de la sută din publicul cititor, se află în minile marilor companii de presă

Impotriva tuturor acestor lucruri, în numele transformărilor revolu-

Exemplul Italiei este concludent pentru sarcinile și responsabilitățile de tip special ale ziaristilor democrați dintr-o țară occidentală.

Lucruri față de care nu putem rămîne indifereți

Poate că niciodată responsabilitatea ziaristului față de problemele timpului său nu a fost atât de mare ca as-

Eduardo GALEANO publicist (Uruguay)

Contra constiintelor care au trădat

P. VISWANATH redactor-șef adjunct al ziarului „The Patriot” (India)

Mottoul activității noastre: suveranitatea, democrația, pacea

Pietro ARDENTI director responsabil al săptămînalului „Mondo Nuovo”, organ al P.S.I.U.P. (Italia)

Adevărul este totdeauna revoluționar

Bernard COURET publicist — „Le Monde diplomatique”

Anchete realizate de Ion FINTINARU, Mircea SIMIONESCU cu sprijinul corespondenților noștri AI. GHEORGHIU (Paris), N. PUICEA (Roma), Liviu RODESCU (Londra), AI. PINTEA (Budapesta), I. DUMITRAȘCU (Varșovia)

TELEGRAME

Tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU,

Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

BUCUREŞTI

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii, vă transmitem în numele meu şi totodată al poporului Republicii Democratice Germane, dumneavoastră şi prin dumneavoastră întregului popor român, salutări cordiale.

În acelaşi timp, urez oamenilor muncii din Republica Socialistă România mult succes în continuare în desăvârşirea construcţiei socialismului.

WALTER ULBRICHT Prim-secretar al Comitetului Central al P.S.U.G. Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Democratice Germane

Tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU,

Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Tovarăşului ION GHEORGHE MAURER,

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România

BUCUREŞTI

În numele Comitetului Central al Partidului Popular Revoluţionar Mongol, al Prezidiului Marelui Hural Popular şi al Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Mongole, al întregului popor mongol şi în numele nostru personal vă transmitem dumneavoastră şi prin dumneavoastră Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat şi Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, întregului popor frate român, felicitări cordiale cu ocazia celei de-a XX-a aniversări a zilei proclamării Republicii. În cei 20 de ani care au trecut, poporul român, sub conducerea Partidului Comunist Român, a obţinut mari succese în transformarea ţării sale pe bazele socialismului, în dezvoltarea economiei naţionale, culturii şi în ridicarea bunăstării materiale a celor ce muncesc. Poporul mongol se bucură sincer de succesele obţinute de poporul român frate în construirea socialismului în ţara sa. Vă dorim din suflet dumneavoastră, întregului popor român, mari succese în continuare în traducerea în viaţă a hotărârilor istorice ale Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român şi în înflorirea României socialiste, în lupta pentru pace şi prietenie între popoare.

J. TĔDENBAL Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Popular Revoluţionar Mongol Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Mongole

J. SAMBU Preşedintele Prezidiului Marelui Hural Popular al Republicii Populare Mongole

Tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU,

Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Tovarăşului ION GHEORGHE MAURER,

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România

BUCUREŞTI

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii, în numele Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, al Prezidiului Adunării Populare Supremă şi al guvernului Republicii Populare Democratice Coreene, al poporului coreean şi al nostru personal vă transmitem dumneavoastră şi prin dumneavoastră Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat, guvernului Republicii Socialiste România şi poporului român, calde felicitări.

În cei 20 de ani de la proclamarea Republicii, poporul român, sub conducerea Partidului Comunist Român, a obţinut mari succese în lupta pentru construcţia socialistă a ţării. Poporul coreean se bucură de succesele obţinute de poporul frate român şi-i felicită călduros pentru aceste realizări.

Exprimându-ne încrederea că relaţiile de prietenie şi colaborare stabilite între cele două ţări se vor dezvoltă în continuare pe baza principiilor marx-leninismului şi internaţionalismului proletar în lupta împotriva imperialismului, în frunte cu cel american, în interesul ambelor noastre popoare, al unităţii lagărului socialist şi coeziunii mişcării comuniste internaţionale, urăm poporului român noi succese în lupta sa pentru prosperitatea şi dezvoltarea ţării.

KIM IR SEN Secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea Preşedintele Cabinetului de Miniştri al Republicii Populare Democratice Coreene

TOI EN GHEN Preşedintele Prezidiului Adunării Populare Supremă a Republicii Populare Democratice Coreene

Tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU,

Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Tovarăşului ION GHEORGHE MAURER,

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România

Dragi tovarăşi,

Cu ocazia celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii, vă rugăm să primiţi, în numele Partidului Comunist din Cehoslovacia, al guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace şi al întregului nostru popor, felicitări cordiale şi salutări tovarăşeşti.

În această zi memorabilă, vă dorim dumneavoastră, dragi tovarăşi, şi poporului român urări de multe succese în opera de construire a societăţii socialiste.

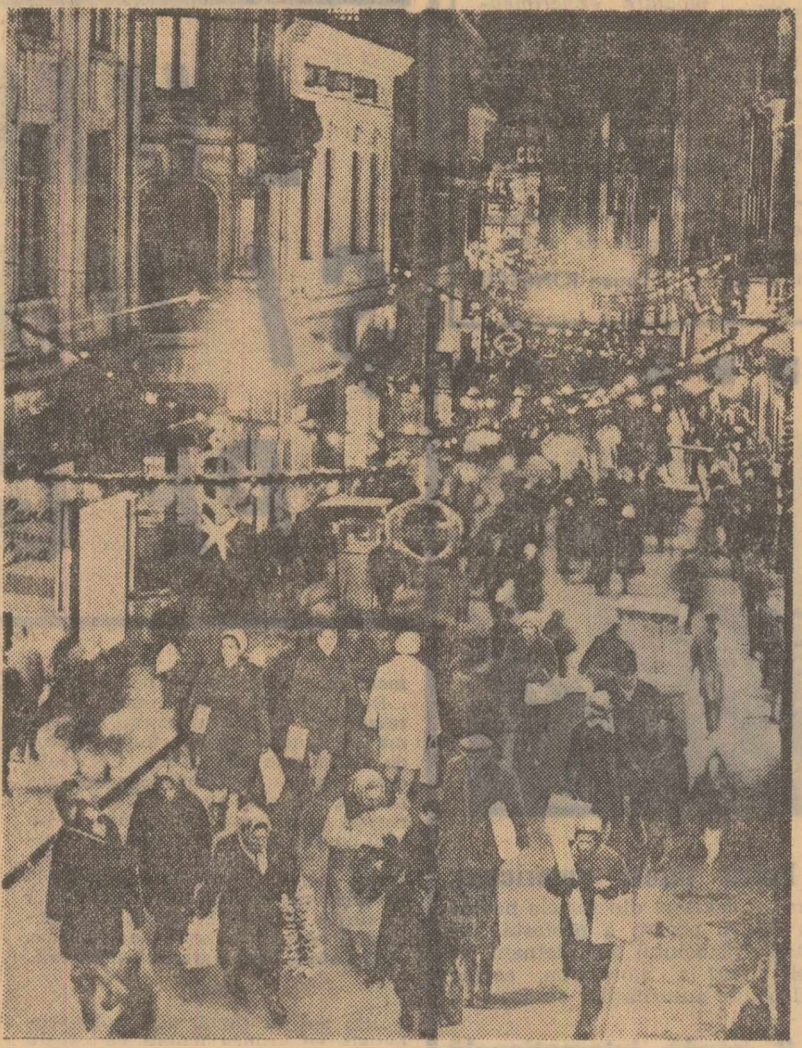
ANTONIN NOVOTNY, Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia Preşedintele Republicii Socialiste Cehoslovace

JOZEF LENART Preşedintele Guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii

SOLEMNITATEA CONFERIRII DE ORDINE ŞI MEDALII

În cursul zilei de sâmbătă a avut loc în Capitală solemnitatea conferirii de ordine şi medalii ale Republicii Socialiste România, acordate prin Decret al Consiliului de Stat, cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii. La solemnitatea care a avut loc dimineaţa, la Palatul Marii Adunări Naţionale, distincţiile au fost înmăinate de tovarăşul Emil Bodnaraş, vicepreşedinte al Consiliului de Stat. În cadrul unei alte solemnităţi care s-a desfăşurat la amiază, tot la Palatul Marii Adunări Naţionale, distincţiile au fost înmăinate de tovarăşii Nicolae Ceauşescu, vicepreşedinte al Consiliului de Stat, şi Ion Gheorghe Maurer, preşedinte al Consiliului de Stat. Solemnităţile de înmăinare a distincţiilor au avut loc şi în alte oraşe din ţară. (Agerpres)

Pregătiri de ultimă oră

Foto: Gh. Vinţilă

Programul unităţilor de deservire ale cooperativei meşteşugăreşti pentru zilele de 31 XII 1967 şi 1 şi 2 I 1968

În ziua de 31 decembrie 1967, toate unităţile de deservire vor avea programul obişnuit din zilele de lucru. La 1 ianuarie, între orele 18-22, toate unităţile specializate pot fi solicitate pentru reparatii de televizoare.

În ziua de 2 ianuarie, toate unităţile de frizerie şi coafură vor fi deschise între orele 6-14, iar unităţile foto între 10-13 şi 17-20.

Pentru reparatii de frigider, cel interesat se vor adresa, între orele 8-14, după cum urmează: unităţi din str. Avrig, bloc E 2, telefon 35 46 62 şi 35 03 33 - pentru frigider FRAM; unităţi din str. Smirndan nr. 41, telefon 14 61 61 - pentru frigider Alka şi Yeti; unităţi din Soseaua Stefan cel Mare nr. 32, telefon 12 33 62 - pentru frigider cu comprese.

Vor funcţiona, de asemenea, următoarele servicii: Pentru reparatii de încălzire - deschisă, servicii sanitare - între orele 8-13, unitatea din str. Smirndan nr. 30, telefon 14 65 47. Depanare auto - între orele 8-16, Calea Floreasca nr. 234, telefon 33 43 32 şi Soseaua Giurgiului 178, telefon 23 94 05. Depanare auto, spălat-gresat - între orele 8-16, bd. Aerogării nr. 38, telefon 33 16 21. Spălat-gresat auto - între orele 8-16, str. Maria Rosetti nr. 9, telefon 12 84 71. Unităţile de reparat televizoare vor fi deschise, de asemenea, între orele 18-22.

Centrul de informare U.C.M.B. din Calea Plevnei nr. 1 (telefon 13 58 84 sau 13 58 65) funcţionează în ziua de 31 decembrie între orele 7-21, în ziua de 1 ianuarie 1968 între orele 18-22, iar în ziua de 2 ianuarie între orele 8-14.

S-a deschis

Muzeul scriitorilor tirgovişteni

La Tirgoviste s-a deschis sâmbătă un nou edificiu de cultură - Muzeul scriitorilor tirgovişteni, în casa în care a trăit Ion Al. Brătescu-Voineşti. Sint expuse busturi şi tablouri ale scriitorilor tirgovişteni, numeroase lucrări literare datînd din secolul XVII, pînă astăzi. O galerie prezintă portretele unor reprezentanţi de seamă ai culturii româneşti - Udrisţe Năsturel, Stănescu Cantacuzino, Ienăchescu Vădărescu, Ion Eliaş-Rădulescu, Vasile Cîrlina, Gr. Alexandrescu, Alexandru Vinţilă şi alţii. Sint expuse, de asemenea, diferite obiecte personale ale unor scriitori. La deschiderea muzeului au fost de faţă scriitorii şi alţi oameni de cultură.

t v

31 decembrie

- 10.00 - Pentru copii: Potitii la cire!
10.40 - Să ridem cu Stan şi Bran.
11.05 - Cîntec nou de bucurie - muzică populară românească.
11.40 - Concert simfonice. În program: Concertul pentru pian şi orchestră nr. 3 în Mi bemol major de Beethoven - Interpretată de Orchestra simfonică a Filarmonicii „George Enescu”. Solist: Radu Lupu. Dirijor: Mircea Băsarab.
Concertul pentru vioară şi orchestră în Re major, opus 77 de Brahms - Interpretată de Orchestra simfonică a Radio-televiziunii. Solist: Isana Stern - S.U.A. Dirijor: Iosif Conta.
13.20 - Închiderea emisiunii de dimineaţă.
21.30-4.30 - Program special: „REVELION 1968”.

1 ianuarie

- 18.00 - Mos Gerilă 7... Prezent I. Emisiune de Erică Petruşa şi Tatiana Sireteanu. Versuri şi muzică de Nina Casslan.
19.00 - Interpreţi preferaţi de muzică populară.
19.30 - Teatrul de seară.
19.45 - Teatrul în studio: „Cercul nu există” de Al. Miron.
20.15 - Filmul artistic: „Văcăriţa” - producţie a Studiourilor engleze - cu Cliff Richard.
21.35 - Selecţiuni din programul de Revelion (I).
23.50 - Teatrul de noapte.

2 ianuarie

- 18.00 - Cînt şi Joe în toată ţara - Muzică populară românească.
18.30 - Film pentru copii: „Văcăriţa lui Bonifaciu”.
18.50 - De la Revelionul tinereţii - Reportaj filmat.
19.30 - Teatrul de seară.
19.45 - După Revelion: Emisiune de varietăţi - Transmisiune din Studioul de concert al Radio-televiziunii. În pauză: Desene animate.
22.15 - Selecţiuni din programul de Revelion (II).
23.15 - Teatrul de noapte.

De la ADAS

Administraţia Asigurarilor de Stat anunţă că la tragerea de amortizare a asigurarilor mixte de viaţă din 30 decembrie 1967 au ieşit următoarele opt combinaţii de litere: Y. H. D.; F. S. P.; T. H. Y.; Z. V. W.; F. G. P.; E. R. B.; Z. F. D.; W. R. M. Toţi asiguraţii care au politele în vigoare şi au înscris în ele, în ordinea ieşirii la tragere, una sau mai multe din aceste combinaţii, se vor prezenta la inspectoratele ADAS, pentru a-şi primi sumele cuvenite.

INTRUSUL

(Urmare din pag. a III-a)

potinţă pe virful cel mai înclinat la care lucrasem eu pînă atunci puteam să mă duc de-a berbealeacul. Şi că totul a fost din pricina fetei, am uitat de mine zgîndu-mă la ea...

O, pînă în clipa aceea eu nici n-o văzusem. Abia după aceea m-am uitat. Ne despărţea hăul străzii, şi atunci mi-am dat seama că între noi nu erau nici douăzeci de metri, impresia mea era că era acolo, în aer ca şi mine, numai că ea avoa în spate o căldură, o odăie la gemaul căreia stătea, şi eu n-aveam nimic. „Bună ziua, domnişoară Nuţi, ce mai faci?”, l-am spus eu cu gîndul că ea o să se mire unde o cunosc, fiindcă eu era neapărat obligatoriu ca vellele auzite de mine mai înainte să le fi auzit şi ea, tocmai pentru motivul că eu eram în aer şi le puteam capta. În timp ce ea era aezată în prelungirea terasei, puţin mai sus, le puteam auzi numai dintr-o parte. Ceea ce se şi verifică: Fata nu răspunde nimic, semn că i se părea de neînţeles să-i ştie cineva numele şi ea să nu-l cunoască pe cel care îi vorbea astfel, prefera să tacă şi să aştepte. „Scuză-mă, l-am spus eu atunci, că vă întreb ce mai faceţi, mi-a adus şi mie vîntul la urechi numele dumneavoastră.” Ea se aplecă atunci mai mult peste geam şi se uită şi se pare că înţelese, văzu probabil terasa de alături şi pe acel domn şi mai ales cea doamnă, glasul ei a fost de frumos care fără să fie strigat se auzea totuşi limpede de la mare distanţă. „Mai politicos ar fi, zise ea atunci, să te recomanzi înainte de a-mi vorbi, chiar dacă ai auzit întîmpiator cum mă cheamă.” „Bravo, Nuţi, o urmă aproape imediat vocea doamnei, şi în aceeaşi clipă ea se şi răsuci în seziung şi repetă: Bravo, draga mea, dacă aş fi mai aproape te-aş săruta, foarte frumos ai răspuns, aşa este, politetea inimii cere să nu vorbesti niciodată ca golani sub nici un motiv, chiar dacă cel din jurul tău te-ar tenta. Nu te lăsa tentat!” „Călinescu, şopti meşterul după ce se aşternă tăcerea în urma acestor cuvinte, ai nimerit în bară, taman tu care ai boală pe golani, te făcu golani!”

Dar eu nu mă supărasem ei, ca şi la început mă vrăjise glasul acelei doamne care te făcea parcă să-l ascuţi orice ţi-ar fi spus şi să doreşti să faci pe urmă cum ţi-a zis ea. Eram vesel. „Domnişoară, l-am spus eu atunci fetei, nu-mi recunoaşc altă vină decît că m-am grăbit să pronunţ numele dumneavoastră înainte să-l pronunţ pe-al meu”. Ştiam ce spun, puteam să-mi dau seama nu o dată ce înseamnă să citeşti cărţi, te miri singur cum te ajută nu numai să vorbeşti, dar să şi gîndeşti. Citisem pe atunci cel puţin o sută şi nu numai din cele care se numesc Mortul de sub scară sau Fata de singe. „Ai auzit ce i-a răspuns: şopti doamna de pe terasă, care între timp intrase şi lesise dinăuntru cu o stropitoare în mînă şi începu să-şi ude florile. Şi să nu crezi, adăugă ea coborînd şi mai tare glasul, că e o simplă galanterie! Ei nici nu ştie ce spune, dar e perfect în asentimentul ei!” Şi auzind-o, ca să-i fac plăcere, chiar şi în sinea mea mi sî spusese că aşa e cum zice ea, nu prea ştiu ce spun, strădindu-mă însă cu grijă să vorbesc mai departe frumos, ca să-i ascult pe urmă larăşi laudele. „Aşa că, domnişoară, mi dai voie acum să mă recomand, Călin Surupăceanu, şi să nu mi-o luaţi în nume de rău că nu vă fac o plecăciune mai adîncă datî fiind situaţia care ar risca să mă pomenească prea jos la picioarele dumneavoastră şi să nu mai mă scol niciodată!” Aici meşterul si-a izbit fruntea cu palma, ca şi cînd în viaţa lui n-ar fi auzit aşa ceva, fata a chicotit, iar domnul de pe terasă, care îi tinea companie doamnei, a ris gros: hă, hă, hă! „Perfect, a zis doamna punînd stropitoarea jos. Dragă Nuţi, îţi spun să te ferest! e un corupător! Dar un corupător cu inimă. După ce o să se dea

jos de-acolo unde îi place să stea cocotat să treacă şi pe la mine să-mi vîpsească marginea terasei, că tot e ea ruginită de cînd o ştiu”. „Să mă duc, mestere?” l-am spus eu, rîzînd, meşterul. „Parcă pot să te opresc eu”, mi-a răspuns el cu spatele.

A urmat o lungă tăcere în care eu am dat ultimele penule cu vopsea sub tăpale mele, pe acoperişul turelei bisericii, în timp ce meşterul fuma şi soarele întepenea la un stat de om de buza asfinţitului. Mi se părea că trecuseră ceasuri de cînd se afla acolo şi nu se mai mişca să coboare spre scăpăt. Mi-am aruncat o privire în trecut să văd dacă lumina mea mai era acolo. Era, de altfel ştiam că e, fiindcă o simteam în mine... ce pot să spun acum, cînd nu mi-a mai rămas decît amintirea acelor... săpate ca un şant în sufletul meu.

De-acolo de la înălţimea la care mă aflam îmi închipulam că doamna de pe terasă trebuie să fie în orice caz cu totul asemănătoare glasului ei iar fata de la mansardă o adevărată domnişoară la genul celei despre care îi pomeneam eu o dată meşterul. Nu era aşa, dar n-am simţit dezamăgire, ci umlire, aşa cum mi se întimpla cînd eram copil şi urmăream cu ochii mari şi cu burta la pîmînt, la ţară la bunica, greţele care cînta în iarbă: vroiam să-l descopăr pe spinare vestita vîioară al cărei sunet îl auzeam chiar eu cu urechile mele, dar nu vedeam decît o gingaşe obişnuită, care mergea împiedicîndu-se printre rădăcinile lerbii, continuînd însă să scrijele şi refuzînd să-şi arate ochilor mei umilţi taina cu care îi trimisese pe lume nu ştiu cine.

Tot aşa era şi doamna de pe terasă, o femeie obişnuită, să fi avut într-adevăr trezeci sau patruzeci de ani, potrivită de statură, oarecum volnică, dar fără să fie grasă, cu oase late de ţărîncă, dar o ţărîncă îmbrăcată cu lucruri bune, aş zice o borealoică de la ţară, dacă aş fi ce e aceea, Glasul îi rămînea parcă străin de înfăţişarea ei şi mă ulmea chiar în faţa mea, cit era de şoptit şi de melodios şi cum umplea în acelaşi timp cu viaţa din el tot cerul care o înconjură.

Iar fata, cînd am intrat la ea, m-a izbit prin totala ei neaşemănare cu ceea ce mă aşteptam eu să văd, nici vorbă de rochia rînducini, primul lucru care mi-am dat seama la ea a fost că era bătrînă şi avea gura puţin mare, cu toate că în realitate, bătrîneţea ei nu însemna altceva decît că ea avea douăzeci şi doi sau douăzeci şi trei de ani, în timp ce eu aveam cu trei sau patru mai puţin, iar impresia că are gura mare s-a şters chiar în minutele următoare, cînd am început să vorbim. De fapt eu nu mai ştiu acum cum arăta cu adevărat, dacă avea în realitate gura cam mare şi acest lucru nu era vizibil decît în primele secunde cînd o cunoşteai sau n-o avea şi abia după ce o cunoşteai mai bine descopereai că te-ai înşelat. În orice caz mi s-a înşelat cu privire la vîrsta pe care o aveam eu atunci, s-a luat după statura mea mare, crezînd că am cel puţin douăzeci şi cinci de ani. Am lăsat-o să creadă şi poate că crede şi acum...

Dar ceea ce nici măcar puterea gîndurilor mele de-acum nu poate să descopere (şi cel ce-au cunoscut în viaţa lor nenorocirea ştiu ce putere au amintirile vieţii lor ferocite) este frumuseţea ochilor acestei fete. În ei strălucea acel lucru singur care e secretul oricărui fiinţe în parte, chiar şi al unui cîine... Toţi îl purtam cu noi la lumina zilei, dar nu impresionăm eu el pe nimeni... Mişcarea ochilor era la fata asta jocul sufletului ei, fiecare clipire îi spunea ceva care te punea parcă jos, să te apleci şi s-o iai în brate cum ulegii un copil şi îl urli apoi sus la cea înălţime a umărului tău la care încă de mic şi fără să ştie vrea şi el să ajungă cît mai repede... Aşa i se mişcau el ochii cînd mi-a deschis uşa şi m-am trezit cu ea în faţă...

ÎNŢELEPCIUNEA DIN BĂTRÎNI

(Urmare din pag. I)

Jelesul zicala, trebuie să cadă pe pronume, nu pe verb: iinii duminică (pauză!) şi alţii mîncîncă. Acest duminică, pe cît înţelegem şi dacă nu ne înşelăm, este ca masticajă de-a gata a mamei, spre a trece hrana pruncilor pentru o digestie mai uşoară. Cum ştim însă cită polsemie cuprinde limba noastră populară, nu ar fi greşită nici lectura: unii duminică şi alţii... mîncîncă - prin alte cuvinte, cel sărac nu se poate hrăni de-a binelea niciodată, trebuie să se mulţumească cu osteneala, în timp de „stăpîni” prănuiesc din munca lui. În orice caz, este de admirat nu numai fustetea cuvîntului, care caracterizează frapant raporturile de clasă din rînduiala trecută, dar şi ritmul bînar al zicalii, în concizia ei lapidară şi felul în care interpretarea strămută accentul tonic de la pronume la verb. Acesta este un exemplu grăitor privind complexitatea omului care a adunat în vorbele cele mai simple tîlcuri grele de înţeles.

Desigur, nu toate zicalele se pretează interpretărilor duale. Dacă soţii la ţară, cînd se iau, sint la fel de săraci, se spune: „S-a înfîlbit foamea cu setea”. „Taci-mul” este acum complet, ar spune amorisul, trecînd peste tristeţea situaţiei, din păcate cîndoa generalizată. Este semnificativ faptul că cel mai învîtat dintre cronicarii noştri umanşti, Dimitrie Cantemir, şi-a împacat virulenta sa romanologie, Istoria ieroglifică, cu nu mai puţin de 760 (şapte sute şazeci) de reflecţii morale, în mare parte zicătoare de ale noastre sau din lumea Orientului apropiat (turcească, arabă şi persană). Nu că n-ar fi acut

la îndemînă citate din scriitorii şi gînditori, anticii sau moderni; el şi-a dat seama însă de calitatea verificată prin trecerea timpului, a vorbelor „proaste”, a cuvîntelor din popor.

Expresia comparativă, conţinînd o judecată de valoare: „cît cerul de pămînt” este a omului care trăieşte cu picioarele pe pămînt şi cu ochii la cer. El spune: „albina de vîsper, cît cerul de pămînt”, iar noi subînţelegem, în propoziţia eliptică de predicat, enunţul unei distanţe enorme, a unui considerabil decalaj. Albina este aci simbolul hîrnicii binefăcătoare, în contrast cu viespea, al improductivităţii răufăcătoare. Această breviloquenţă îi va fi impresionantă şi pe Iordache Golescu, care a consemat-o în cuprînzătoarele sale registre, utilizate apoi de Iuliu G. Zane în vosta lui culegere.

Iarna este anotimpul clasic al vegetării, atît al naturii, cît şi al celui ce este mai aproape de ea, ţăranul. În sistemul socialist de muncă se produce o compensaţie, prin care rîmicitatea nu mai are inegalităţi istoitoare, nici perioade de totală sistare. Fără să stea cu milinea în sin tarna, ţăranul cooperatist se bucură de sîrbătoarele ei şi-şi păstrează tradiţiile multisekulare: coliva, pluşgourul, colindă, sorocova. Pe ţarinile albe în tot întinsul zării, cutreieră urătorii, bucurorii de roadele muncii lor, astăzi efective şi încrezătorii în recolta anului cîntor. El cunosc sporul agriculturii mecanizate, sint în curent cu procedurile planificărilor, trăiesc în gospodării care prin confortul lor nu mai pun între orag şi sat distanţa „cît cerul de pămînt”. Înţelegăciunea lui se potenţează prin ştiinţa de carte, prin informarea zi la zi, prin integrarea lui în miezul civilizaţiei, la al cărui progres nu mai coborîde fără folos şi răsplata. Homo constructivus, cum l-a numit un recent specialist al folclorului românesc, construieşte în bucuria.

NUMĂRUL URMĂTOR AL ZIARULUI NOSTRU VA APĂREA MIERCURI 3 IANUARIE 1968.

PROGRAMUL UNITĂŢILOR P. T. T. R.

Mesagerii care ne vor aduce urările cu prilejul Anului Nou şi tradiţionalele colete vor fi, ca întotdeauna, la datorie. În zilele de 29, 30 şi 31 decembrie, toate cele 82 de oficii P.T.T.R. din Capitală vor funcţiona fără întrerupere între orele 6,30 şi 22. La Oficiul Bucureşti-1 (Poştă centrală), ghideul pentru depunerea telegramelor din str. Stavropoleos va fi deschis în tot cursul nopţii de 31 decembrie spre 1 ianuarie. Pentru trimiterea telegramelor, abonaţii telefonici se pot adresa serviciului de telefonare a telegramelor, care funcţionează ziua şi noaptea. În zilele de 1 şi 2 ianuarie vor funcţiona oficiile P.T.T.R.-Bucureşti 1 - Poştă Centrală; 4 - Dudaşti 101; 5 - Piaţa Puşior; 10 - Soseaua Stefan cel Mare 240; 12 - Piaţa Ga-

rii de Nord şi Oficiul de pe peronul Gării de Nord; 31 - bd. Dimitrov 96; 32 - bd. 1 Mai 341 (Piaţa Chişinău); 53 - Calea Serban Vodă 43; 63 - Calea Dorobanţi 164. Aceste oficii de la care se pot efectua şi convorbiri interurbane, sint deschise între orele 8-20, fără întrerupere. Distribuirea poştii şi a telegramelor, inclusiv a avizelor pentru coletele soţite se va face operativ, între orele 7-20. În acest scop a fost suplimentat personalul de deservire a serviciilor de mesagerii, îndeosebi la mesagerii loco-gara Basarab. Chioscurile, magaznele şi standurile de difuzare a presei vor fi în continuare aprovizionate cu toate publicaţiile ce apar, precum şi cu almanahurile „Scinteia”, „Flacăra”, „Magazinul”, „Elora”, „Neuer Weg”, „Femeia”, „Sănătatea”, „Ştiinţă şi tehnică”, „Educaţiei”, „Urzica”.

viața internațională

EVENIMENTELE DIN CIPRU

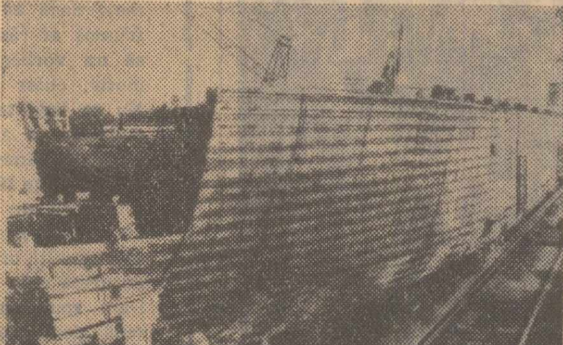
● Scrisoarea adresată de președintele Makarios secretarului general al O.N.U. ● Un comunicat al Ministerului de Externe al Greciei

NEW YORK 30 (Agerpres). — Președintele Ciprului, Makarios, a adresat o scrisoare secretarului general al O.N.U., U. Thant, în care declară că „legal” „guvernul provizoriu” constituit de cipriotii turci. În scrisoarea se menționează că acțiunea minorității turce „este în contradicție cu rezoluția Consiliului de Securitate și prejudiciază bunele oficii ale secretarului general, acceptate de toate părțile interesate”. Agenția Associated Press informează totodată că secretarul general al O.N.U. a început o nouă rundă de consultări cu reprezentanții părților implicate direct în conflict. Vineri după-amiază el s-a întâlnit cu reprezentantul grec Dimitri Bletsios și cu ministrul de externe cipriot Spyros Kyprianou.

În care Consiliul de Securitate a adresat un apel tuturor forțelor interesate pentru a se abține de la orice acțiune susceptibilă să pună în pericol situația din Cipru. „Această acțiune, se menționează în comunicat, constituie în fapt o violare a recentului acord între Grecia și Turcia (privind retragerea din Cipru a unităților grecești și turești staționate în afara traxelor internaționale — N.R.) și este contrară hotărârii Consiliului de Securitate, precum și spiritului apelului secretarului general al O.N.U., U. Thant, în care se recomandă prudență pentru evitarea înrăutățirii situației”.

ATENA 30 (Agerpres). — Ministerul de Externe al Greciei a dat publicității vineri seara un comunicat în legătură cu formarea în Cipru a unui „guvern provizoriu” al comunității turce. „Guvernul grec, se spune în comunicat, așteaptă informații mai detaliate asupra acestei probleme”. Oficialitățile din Atena consideră că prin această acțiune cipriotii turci urmăresc să-și impună punctul lor de vedere, și aceasta în momentul

Un nou petrolier gigant prinde contur pe șantierele navale Ishikawajima-Harima de la Yokohama (Japonia). Acest petrolier, comandat de societatea națională de transporturi de mărfuri din S.U.A., va avea o capacitate de 286.000 tone, depășind la mult pe Idemitsu Maru, cel mai mare petrolier la ora actuală. Lansarea lui este fixată pentru sfârșitul lui martie 1968, iar încărcarea la mijlocul lui august

agențiile de presă transmit:

Unirea națională africană Zimbabwe (Z.A.N.U.), organizație scoasă în afara legii de autoritățile rasiste de la Salisbury, a adresat populației de culoare din Rhodesia apelul de a intensifica lupta împotriva guvernului minoritar rasist. Ziarul „Zimbabwe News”, organ al exilatiilor rhodesiene, care apare la Lusaka (Zambia), a chemat poporul zimbabwe să extindă lupta de guerilă la alte zone și să se mobilizeze în anul care vine pentru „chimurenga” (războiul de eliberare).

● DEVALORIZAREA MONEDEI BRAZILIENE ● UN INTERVIU AL MINISTRULUI DE EXTERNE ITALIAN ● VICEPREȘEDINTELE S. U. A. A SOSIT LA ABIDJAN

Brazilia a hotărât să devalorizeze cu 18 la sută moneda sa — cruzero — se anunță într-un comunicat oficial difuzat vineri seara de postul de radio Rio de Janeiro.

Intrevedere G. Jarring-Mahmud Riad. Gunnar Jarring, trimisul special al secretarului general al O.N.U. în Orientul Apropiat, a avut o întâlnire la Cairo cu noua întrevedere cu ministrul afacerilor externe al R.A.U., Mahmud Riad. Potrivit ziarului „Al Ahram”, din Cairo, în timpul convorbirilor Jarring și Riad au discutat actuala situație din Orientul Apropiat. Trimisul special al secretarului general al O.N.U. în Orientul Apropiat, scrie ziarul citat, și-a prelungit în mod deliberat vizita cu 24 de ore la Cairo pentru a examina planul egiptean de deblocare a celor 15 nave care staționează în apele Canalului de Suez după conflictul arabo-izraelian din iunie a.c.

A. Fanfani despre decalajul tehnologic. Într-un interviu acordat cotidianului economic italian „24 ore”, Amintore Fanfani, ministrul de externe al Italiei, a subliniat necesitatea urgentă a reducerii decalajului tehnologic dintre diverse țări și în special dintre Europa occidentală și S.U.A. Analizând actualul stadiu și problemele tehnologiei italiene, Fanfani a arătat că vor trebui adoptate o serie de măsuri în vederea dezvoltării mai rapide în acest domeniu.

Primul ministru al Canadei, Lester Pearson, care se află într-o vizită particulară în S.U.A., a făcut o declarație ziaristilor, arătând că se pronunță în favoarea întăririi activității Comisiei internaționale de control pentru Cambodgia. Din această comisie face parte Canada, India și Polonia.

O mare demonstrație muncitorească a avut loc în orașul Modinagar, provincia Uttar Pradesh (India). Demonstrații au protestat împotriva închiderii unei uzine din localitate. Poliția a intervenit încercând să împrești pe manifestanți. Două persoane au fost ucise și mai multe altele rănite.

Succese ale forțelor patriotice din „Guinea portugheză”. La Dakar a fost dat publicității un comunicat al Partidului independenței Guineei portugheze și Insulelor Capului Verde în care se arată că în timpul luptelor care au avut loc în perioada 3—19 decembrie patrioții africani au ucis 100 de soldați și ofițeri portughezi. În comunicat se arată, de asemenea, că patrioții au scufundat două ambarcațiuni militare și au capturat o importanță cantitate de armament.

Primarul New Yorkului, John Lindsay, a intervenit personal în conflictul dintre cei 29.000 de lucrători ai liniilor de autobuze și de metro și autoritățile orașului pentru a evita intruperea circulației cu aceste mijloace de transport în timpul sărbătorilor de Anul Nou.

La 1 ianuarie 1968 se împlinesc opt ani de la proclamarea independenței Camerunului. În fotografie: centrul de pregătire a specialiștilor în domeniul agriculturii din orașul Douala

Sfârșit de an la Prunerov

CORESPONDENȚA DIN PRAGA

Anul acesta s-a soldat în Cehoslovacia socialistă cu rezultate bune în numeroase sectoare ale economiei naționale. Din realizările pe care le publică zilnic presa de aici, am ales numai una: pe șantierele termocentralei din Prunerov a fost dat în exploatare de probă cel de-al treilea bloc de 110 MW.

Termocentrala de la Prunerov (Cehia de vest) este cea mai im-

portantă construcție energetică a anului în R.S. Cehoslovacă. Capacitatea ei va fi, la încheierea lucrărilor, de 660 MW Ea a furnizat rețelei electrice a țării 237 milioane kWh energie electrică, adică de două ori mai mult decât prevederile inițiale.

Pentru prima oară în Cehoslovacia, energia electrică produsă de noul bloc generator va fi transportată din termocentrală,

Eugen IONESCU

(Urmasoarea din pag. 1)

Infapțiurile lor sînt cu atît mai impresionante, cu cît, se știe, majoritatea țărilor, în care a triumfat ordinele nouă erau rămase în urmă pe tărîm economic, iar actualul nivel de dezvoltare a fost atins de ele într-o perioadă istorică relativ scurtă. Ritmul mediu de creștere economică a acestor țări, care în perioada postbelică l-a depășit de peste două ori pe acela al lumii capitaliste, constituie o demonstrație incontestabilă a resurselor și dinamismului orînduirii socialiste.

Una din cele mai mari victorii ale popoarelor lumii noi, socialiste, este lichidarea exploatarei omului de către om, cu tot cortegiul ei de inegalități economice și sociale. Aceasta rămîne o remarcabilă infapțuire în ochii lor popoare care trăiesc sub semnul exploatarei, a cărei lichidare reprezintă pentru ele o mare aspirație de viitor. Chiar în țările capitaliste dezvoltate, în pofida acumulării de însemne bogății, inegalitatea între membrii societății capătă forme foarte pronunțate, dramatice; alături de potențialii industriali și finanțieri, există mase largi de proletari împinși la marginea societății, someri, oa-

care aspiră. Acesta este un factor motrice principal care propulsează ascensiunea societății umane și schimbarea configurației lumii.

Sînt oameni, cercuri politice, care concep lumea ca un tot imuabil, amorf, împletit în țiparele hărtîlor de altădată. Deviza lor, ce ar putea fi comprimat în cuvintele „îndrăgii la trecut”, își află esența nocivă în o mie și una de acțiuni și metode, practicate sub ochii noștri: marionete politice funcționînd ca braț prelungeț al imperialismului în alte state, baze militare și trupe trimise peste mări și țări pentru a apăra „suveranitatea S.U.A.” încălciind-o pe a altora, loviturile de stat pentru înscăunarea de regimuri urite de popoare datorate de dușmanii lor, provocări armate și asistene directă unde alte încercări dau greș.

Vietnamul stă măturînd în această privință. Veniți de peste Ocean, de la zeci de mii de kilometri distanță, intervențiștii americani au declassat unul din cele mai tipice războaie agresive. Cine anume l-a invitat în Vietnamul de sud? Pasămite „guvernul” de la Saigon. Este demnirea conferită ca o distincție grupu-

creșterea rolului combustibililor clasici, ca urmare a noului descoperiri, intensificarea proceselor de automatizare în industrie, transporturi, telecomunicații etc., au dat naștere la fenomene cum sînt „crize ale cărbunelui” în Ruhr, în minele din Anglia și alte țări, reducerea cereii de forță de muncă în urmașirea de ramuri de activitate. În S.U.A. de o dădă, introducerea mașinilor electronice de calcul și a altor mijloace automate de micșorează lunar cu circa 150.000 numărul locurilor de muncă. Proletariatului, maseilor țării populare li se rezervă rolul de a susține principalele privațiuni decurgînd din unele impasuri economico-financiare ale țărilor capitaliste, din ascuțirea concurenței între trusturi, din combinate interne și internaționale ale marilor concerne. Dezvoltarea lînel sterline britanice și a monedei australianului ca o nouă rundă a „politicii de austeritate”, sporierea preturilor otelului în S.U.A., aranjamentele încheiate cu „sîntînțele de anulului” în care muncitorii din industria cuprifera americană, declassată la 15 iulie, greva de opt săptămîni a docherilor din Londra, recența zi de acțiuni revendicative din Franța încheiată cu „sîntînțele din Piața Bastillei”, ca și multe altele manifestări muncitorești la care au participat milioane de oameni în Japonia, Italia, Spania etc. — capătă un caracter tot mai militant și organizat. Și, mereu mai frecvent, revendicările de natură economică se îmbină cu revendicări politice, fapt ce indică sporierea nivelului de conștiință al celor ce muncesc.

Dar 1967 a fost și anul unor impresionante lupte muncitorești, manifestate în cele mai variate forme — de la greve de lungă durată pînă la demonstrații de stradă de amploare națională. Acțiuni cum sînt „ceca mai lungă grevă a anului” în care muncitorii din industria cuprifera americană, declassată la 15 iulie, greva de opt săptămîni a docherilor din Londra, recența zi de acțiuni revendicative din Franța încheiată cu „sîntînțele din Piața Bastillei”, ca și multe altele manifestări muncitorești la care au participat milioane de oameni în Japonia, Italia, Spania etc. — capătă un caracter tot mai militant și organizat. Și, mereu mai frecvent, revendicările de natură economică se îmbină cu revendicări politice, fapt ce indică sporierea nivelului de conștiință al celor ce muncesc.

O navă cosmică sovietică a coborît pe suprafața planetei Venus asigurînd prima legătură interplanetară pe ruta Pămînt-Luceafăr; o altă, americană, trimisă în direcția satelitelor noastre naturale, a făcut pași pe Lună și a prezentat mostre ale solului ei; în localitatea sovietică Serpukhov a fost realizat cel mai mare accelerator de protoni din lume, cu puterea fantastică de 70 miliarde electronvolți; în China a fost realizată o masină de calcul tranzistorizată intruchidînd cele mai recente infapțuri în domeniul electronicii semiconductorilor; un tren francez pe perne de aer a atins viteza de 345 km pe oră; la Capetown, un grup de savanți a creat o inimă de fată în pieptul unui bătrîn; în China organizația a laserilor a început să fie folosită în cele mai diverse domenii — de la operații pe creier la telecomunicații; roboții cibernetici își dispută partide de șah de la distanță.

Limita dintre real și fantastic se șteargă în tot mai multe cazuri, savanții scrutează în ceața viitorului destiniile ființelor pămîntene, știința începe să descrie caracteristicile de forță de producție. Realizările ei sînt aplicate în industrie, agricultură, transporturi, ca și în biologie, medicină, astronomie etc., servesc la înăbușirea unor lucrări de mari proporții care au deschis perspective dintr-o parte și sînt înaintea potențialului uman în ansamblu. Iar aceste perspective ar fi incomensurabile mai luminoase, dacă în lume nu s-ar firosi mari resurse materiale și energii umane în scopuri potrivnice omului și vieții.

O sută cincizeci de miliarde de dolari sînt cheltuiți anual pe globul pămîntesc pentru înarmări, deși — cum menționăm ocazional — în unele țări și în unele ani, ca urmare a dezvoltării tehnicii, are loc „o mutație completă” în domeniul materialelor de război. Cîte lucruri constructive n-ar putea fi în treprine cu acești bani în societățile omenești! În care s-ar putea realiza, anafabaturale de masă, catastrofele naturale umbresc sau anihilează milioane de vieți!

Dună cum arată secretarul general al O.N.U. U. Thant, în prezent, „foamete, bolile și sărăcia continuă să năpăstulască peste două treimi din omenire”, bîntuind în primul rînd în țările „lumii a treia”. Datele sînt zguduitoare. 10.000 de oameni mor zilnic de foame în lume (un decedat prin inaniție în fiecare din cele 64 de țări în timp ce S.U.A. cheltuiește la fiecare 24 de ore circa 30 de milioane de dolari în războiul din Vietnam. Bolile, seceta, inundațiile, cutremurele de pămînt secără multe alte vieți.

Datele statistice relevă că în fiecare secundă pe pămînt se înregistrează două nașteri, că an de an (în condițiile de acum) populația lumii crește cu 60 milioane, urmînd ca în jurul anului 2000 să se depășească totalul de șase miliarde. Neomalthusianștii emit semnale de alarmă, afirmînd că această „explozie demografică galopantă” va duce la înafte generalizate, deoarece mijloacele de trai vor deveni insuficiente. Datele științifice infirmă aceste speculații. Se menționează, între altele, că pămînturile cultivate în prezent reprezintă doar 9—10 la sută din suprafața totală a globului, că resursele nutritive ale țărilor dezvoltate nu sînt folosite decît în măsură infimă, că productivitatea muncii în agricultură poate fi substanțial sporită prin utilizarea acestor resurse — s-ar asigura posibilități de alimentare nu pentru șase, ci pentru 28 de miliarde de oameni.

Si cite nu s-ar schimba în lume dacă miha singerosului zeu al războiului ar fi definitiv încatusată, dacă locurile de conflicte și tulburări ar fi eliminate, dacă în viața internațională s-ar statornicii tracic climat de pace, intelegere și cooperare între state, în care fiecare și-ar aduce contribuția întreață la progresul material și spiritual al omenirii. În acest spirit e concepută politica României, activitatea internațională a partidului și statului nostru. Sînt cunoscute și larg apreciate în lume perseverența și înalta responsabilitate cu care poporul român militază atît în spiritul marilor sale aspirații spre progres social, cit și pentru zădărnirea acțiunilor imperialiste, găsirea unor căi raționale de soluționare a divergențelor între state, dezvoltarea unor relații de colaborare între țări cu orînduiri sociale diferite, pentru asigurarea păcii și securității popoarelor. În pofida vicisitudinilor ce mai confruntă lumea de azi, a umbrelor ce se agit pe un meridian sau altul, viața merge înainte, oamenii pîșesc în nou an cu mai mult optimism, mai încrezători în capacitățile lor de a-și determina destinul.

LUMINI ȘI LUMBRE PE GLOB

meni care trăiesc din expedite etc. Deși sistemul socialist mondial datează doar de cîteva decenii, el afirmă în lume o formă cu totul nouă de conducere între state, de relații care, desigur, se perfecționează neînncet, dar care au un caracter diametral opus celor statornicite în lumea burgheză și bazate pe dreptul celui puternic asupra celui slab. Sistemul socialist mondial reprezintă în ochii popoarelor principalea forță în slujba progresului omenirii, principalul reazem în lupta pentru pace, securitate și cooperare internațională.

„Cu ani în urmă, cînd robia colonială își arunca umbra pe vaste zone ale pămîntului, Cecil Rhodes, „părintele spiritual al colonialismului”, exprimîndu-și regretul că aci, pe pămînt, nu mai rămăsese nimic de ocupat, se arăta dornic de a anexa „chiar stelele de pe cer”, dacă așa ceva ar deveni cu putință. Urmășii săi n-au izbutit să-și împlinească visul; în schimb, sub loviturile mîinii de eliberare și-a văzut siluța săi părăsescă și teritoriile cucerite, cu nici o sansă de a mai reveni vreodată.

Despre „falnicele” imperii coloniale de altădată în cancelariile occidentale se vorbește astăzi cu nostalgia, la modul „a fost odată...”. Statisticile arată: din 60,7 milioane de kilometri pătrați, suprafața totală a imperiilor coloniale de odinioară (care înghină 84,6 milioane km² (cît Asia și Europa la un loc) și un miliard jumătate de oameni, nu mai răspund la apelul colonialistilor. „Uriasul adormit” — cum i se spunea Africii — s-a trezit, și-a deslușit simțurile și a realizat un veritabil tur de forță în sfărîmarea jugului secular. În preajma acestui sfîrșit de an, prin eliberarea Adenului, retragerea de pe teritoriul său a ultimelor trupe britanice și creșterea noului stat — Republica Populară a Yemenului de sud, s-a pus capăt definitiv prezenței și dominației britanice de 128 ani în peninsula Arabă. Olocotul mișcării de eliberare a schimbat fața Asiei. Și face simțită prezența în numeroase țări de la sud de Rio Grande, agită populații din cele mai îndepărtate insule, aflate sub dominația străină.

Reînnoșite vîetii acce, popoarele dezrobite sînt preocupate de a-și consolida independența cucerită, de a respinge ucliturile multiforme ale fostilor stăpîni coloniali, fac eforturi pentru a lichida moștenirea grea lăsată în viața economică și valorificarea avuțiilor naționale în interesul lor propriu.

Constituind odinioară o sursă de bogății și putere lar astăzi un izvor de miserie pentru imperialism, vîetii respective se afirmă în lume, în majoritatea caz, ca factori de seamă al luptei antiimperialiste, pentru independența națională a popoarelor, pentru pace și progres.

În zilele noastre popoarele s-au erolat în lupte pentru a-și întări și își afirmă tot mai puternic conștiința de sine, conștiința națională, a dreptului la viață și progres, a dreptului de a-și făuri destinul la

Turneu britanic în Europa

Amnarea sine die a problemei candidaturii Angliei la Piața comună, în urma opoziției Franței, pare a nu fi descurajat diplomația britanică. Ministrul de externe George Brown a început vineri un turneu cu cinci escale: Roma, Bruxelles, Bonn, Haga și Luxemburg. Vor fi examinate posibilitățile organizării unei conferințe între „cei cinci” și Marea Britanie în vederea elaborării unor noi forme de reglementare a relațiilor comerciale și politice anglo-comunitare. Plecînd spre Roma, Brown a declarat: „Nu putem să ne expunem unui nou veto al Franței... Trebuie să găsim alte metode care să facă posibilă aderarea la Piața comună”.

Prima „întîlnire de lucru” cu ministrul de externe italian a avut loc

lui de fantome (unul din numeroasele ce s-au perindat în ultimii ani la cirna Vietnamului de sud) care, cu toată prezența celor jumătate de milion de soldați ai Pentagonului, se află ca și asediat în căldura guvernamentală.

Dar poate că Vietnamul este mai elocvent în privința adevărului, marele adevăr că în zilele noastre un popor consistent și își apră dreptul la libertate și destinul la care aspiră nu poate fi înfrînt. De zeci de ori au fixat strategii puterii agresoare anul 1967 ca termen pentru cucerirea unei victorii militare hotărîtoare în Vietnam. Și iată că ei vor prăznii și acest reușit cu promisiunea neîmplinită și cu sentimentul că nici nu se va împlini vreodată. Căci eroii Vietnamului nu pot fi înșeluncheați. În anul scurs, vîetii Republicii Democratice Vietnam, ca și frații lor din sud, au înscris noi pagini de epopee, nelăsînd nici un dubiu asupra hotărîrii lor de a-și apăra pînă la capăt pămîntul patriei.

În anul al cărui sfîrșit îl marcăm, orizontul vîetii internaționale a fost tulburat și de alte conflicte. Probleme acumulate de multă vreme între statele unor regiuni au dus la declansarea cunoscutului conflict din Orientul Apropiat și a evenimentelor legate de criza cipriotă și într-un caz și în celălalt, deși în proporții diferite, a curs singe omeneș.

În perioada aceea, îngrijorarea omenirii a fost cu atît mai accentuată, cît se știe că atmosfera de tulpă și conflicte, care nu poate aduce decît daune popoarelor respective, este intru totul propice uneltrilor cerurilor imperialiste care acționează potrivit dictonului „divide et impera”.

Umbre ale violenței și reacțiunii s-au abătut, în forme diverse, în diferite părți ale lumii. Lovitură de stat militară în Grecia; teroare antidemocratică în Indonezia; congresul organizat la Havana sub emblema amănoare a partidului „național democrat”; noi represalii în Coreea de nord, Haiti și alte țări cu regiuni-mari-marionetă; demiterea guvernului de stînga din Bengali; executii în Indonezia în zilele cîmpului și în a apartheidului — Africa de Sud și Rhodesia. O trăsătură comună a tuturor acestor manifestări este anti-comunismul, folosit ca motto în respingerea celor mai nefricăți luptători pentru interesul popoarelor respective și, totodată, în extinderea prigoanei împotriva tuturor forțelor democratice și progresiste, a întregii populații dintr-o țară sau alta, pentru a se să-și plece capul în fața asupritorilor.

Dar comuniștii, nedezmințîndu-și nobila misiune, ca și mulți alți luptători pentru idealurile democrației și progresului, știu să desfidă gloanțele și temitețele și să militeze chiar cu prețul vieții pentru aceste idealuri. Ei extind continuu zona de lumină a luptei împotriva oprămirii, pentru dreptate socială, în locurile care reacțiunea nici nu se aștepta.

În centrul luptei comuniste în Java, Sumatra, Borneo”; Acțiuni ale partizanilor în Rhodesia”; „Manifeste antifasciste pe străzile Atenei”; „Demonstrații de masă la Calcutta”. Asemenea știri, depeșate de agențiile de presă, însușeau un noian de fapte și sentimente, în care voința și dăruirea de sine a militanților progresiști nu mai lasă vreun dubiu asupra rezultatului luptei.

O trăsătură caracteristică de seamă a mișcării sociale pentru idealurile democrației, progresului și păcii o constituie angajarea unor largi forțe patriotice, a unor cercuri din cele mai diverse care, avînd poziții sociale și orientări diferite, acționează pe marile coordonate ale luptei contemporane antiimperialiste. Și nu o dată s-a dovedit că în diferite împrejurări politice, în fața unor agresivități făcuse cum este aceea împotriva Vietnamului, glasul de protest al acestor forțe, al opiniei publice internaționale, s-a făcut auzit cu o țarie considerabilă.